

v katere jih vklepa sedanja volilna postava. Oj bode pa sedaj upitja na vseh straneh nemškutarije! — Pri sv. Vidu nad Celovcem je bila „nemška pesem“ kriva blizu že krvavega ravsa med ulanci in — krojači, če je resnica. — V Kamniku so si naredili vodovod, ki preskrbi poslej celo mesto z dobro vodo. Vodovod ima ime svitlega cesarja. — Iz Postojne in bližnjih vesi se pripravlja več družin na pot v južno Ameriko, ali iz Amerike prihaja za-nje slaba novica, kajti na obljubah, ki jih dajejo ljudem brezvestni zapeljivci, ni bojda nič resnice. — Po Goriški okolici se klati več sleparjev, ki ponujajo ljudem denarja na posodo, dajo pa si od teh plačati naprej stroške za cenitev posestva in potem izgine tak slepar, ne da prinese posojilo. — Društvo „pro patria“, italij. šulverein, se zahvaljuje mestnemu zastopu v Trstu, za lep vzprejem od strani mesta. Društvo pa je v resnici lahko mestnim očetom hvaležno, kajti prav brez vse potrebe so ga bili le-ti častili. — Drž. poslanec za Istro iz veleposestva je dr. T. Vergontini iz Poreča. Kake barve je mož, to nam ni znano. — V Pešti so prišli na sled goljufiji v trgovinskem ministerstvu pri „pomožni kasi“. V njej manjka 42.000 fl. a tudi vodja te kase, Kakon, jih nima več, češ, da mu jih je bilo nekaj let sem treba za njegovo družino! — Po Madjariji ni bilo kaj posebnih slavnosti o 40-letnici vladanja Nj. veličanstva. Človeku zdi se to nekam pomenljivo za madjarsko domoljubje. — Vodja poljskih drž. poslancev je poslej vit. Javorski. Mož ima veliko prijateljev tudi v vrsti drugih konservativnih poslancev.

Vunanje države. Iz Rima se zatrjuje, da bode v kratkih dneh pogodba med sv. Očetom in ruskim carjem gotova. Rusija dobi 5 novih katol. škofov. — Italija se oborožuje in vlada tirja vsled tega povišanje davkov in cene pri šoli in še po vrhu 120 milj. za orožje. — Na Francoskem so si slej, kakor prej razne stranke v laséh in to pomaga sedanji vladi vsaj toliko, da ji nihče ne izmakne krmila iz rok in ji je mogoče delati naprej za blagor — freimaurerstva. — To, da se je v Parizu toliko ponudilo Rusiji na posodo, je znamenje, da bi Francozje radi dobili Rusijo na svojo stran, zoper Nemčijo. — V Belgiji raste rogoviljenje nezadovoljnih delalcev, posebno iz jam, v katerih se koplje premog. vdeležuje se jih veliko le-teh rabuk. Uboge reve! — V nemškem vojaštvu bode k malu večjih sprememb in se vidi iz vsega, da hoče mladi cesar več moči imeti pri vladanji, kakor je je imel njegov praded, cesar Viljem I. — V Berlin pošlje maroški sultan poslanca, da izporočijo njegovo veselje mlademu cesarju o njegovem nastopu vladanja. Malo pozno je že to izporočilo. — Ruski minister notranjih zadev, grof Tolstoj odstopi brž ko ne,

ker je prišel v zamero pri carji, naslednik mu bode grof Imeretinski. — Bolgarija dobi novo kazensko postavo, drži se tako po celem načel, kakor so v avstrijskih postavah. Smrt čaka po njej vsacega, kdor se spunta, ali namerava kaj zoper kneza. Ne veruje se, da ostane taka postava dolgo v veljavi. Nekaj strahú bode pa že vsled nje v vrsti ustašev. — Srbske volitve so se izvršile blizu vse na ljubo radikalcem. Zoper Avstrijo, to se pravi zoper politiko, kakor je bila doslej pri kralji Milanu, veje huda sapa in avstrijski poslanec, grof Khevenhüller, je že na poti na Dunaj. Grof mora poročati o razmerah, kakor jih pozna v Srbiji. — V Tuniji, v Afriki, dela francoska vlada tri nove železnice. — V Kairu gre glas, da še angleški popotnik, Stanley, živi ter je v rokah Osmana Dsaleha, torej moža, ki je iz čete lažipreroka Mahdija. Stvar pa se Angležanom ne zdi lprav verjetna. — V Novem Yorku, v severni Ameriki, biva te dni več zamorskih (örnih) glavarjev, vsi so udje katol. cerkve in ljudje jih hodijo radovedno gledat — v cerkvi, kedar so pri sv. meši.

Za poduk in kratek čas.

Božična zvezda.

(Resnična dogodba.)

I.

Nova, čudovita zvezda, ki izhaja v sv. noči v deželi judovski, vodi tri modre k skalnati votlini pri Betlehemu, kjer v jasicah najdejo Zveličarja sveta, pred njim pokleknejo, mu darujejo in molijo.

Bog pripušča nad vsakim človekom svetiti zvezdo, zvezdo svoje milosti, ki v temoti življenja svoje svetle, tople žare pošilja v srce človeško. Slušaj precej, kakor trije modri, luč one zvezde, in gotovo te bo vodila k jasicam — Zveličarja. Tudi meni nevrednežu se je tako godilo. Zopet sem dušni mir, katoliško vero in svojega Gospoda našel, previdnost božja je odločila sv. noč, kakor vodilno zvezdo, ki v temoti življenja mojega sveti, dokler se ne vlezem pod gručo mirú.

Deset let sem blodil v tujini, v domačiji so me imenovali — pustolovca. Boril sem se pred Parizom. Potem sem potoval čez morje v tuji del zemlje. Pragozde sem prehodil in skale preplazil; v solčni vročini, v žarih stepah in v vodnih puščavah sem živel, delal in trpel. Življenje na potovanji me je velikokrat zadrževalo tedne, mesece, dá leta, zelo daleč od naselbin omikanih ljudi, kristjanov in cerkve... S kratka, besede sv. Avguština veljajo tudi meni: „Ljudje hodijo in občudujejo visoke planine, mogočno morje, široke reke, sam na sebe pa pozabijo!“ — Le enkrat mi pride v misel

— preteklost — polno sreče, dušnega miru in bogato-dobre otroške vere. Slika moje mamice, ljube, dobre mamice mi stoji pred menoj: kako me za ročico v cerkev vodijo; kako doma za me in vse domače ljubeznivo skrbijo; konečno kako v rakvi, s sklenjenimi rokami ležijo — mrtvi, ne da bi mi bilo možno — srečno za slovo izgovoriti. Prsi so mi bile boleče, ranjene pri tem spominu in večkrat so mi solze lile po rjavih licih. Roke sem sklenil k molitvi in izgovarjal na pol zabljeni besede otroških let. Tedne in mesece potem bil sem nekako boljši človek. Čas, v katerem se je ta spreminjava v meni vršila, je bil v dolgem letu vselej zveličaven, vesel in milosti poln sv. Božič.

Pač jedva bi bila ona čudovita moč v meni pouzročena, ako bi ne bil v svoji mladosti prelepega Božiča pri svojih najboljših stariših pripravljaval in praznoval. Kakor glas zvona udarjen, še dolgo doni. Jednako so tleli v meni leta in leta spomini na one ljube božične dneve otroške...

Božič detinski!

Vidim zopet domačo svoje mestece z visokim zvonikom in divnimi hišami. Vidim hišo očetovo, ljubega očeta, drago mater, milo sestro Marijico... Ko smo v hišo stopili, opaziva z Marijico, kako so mati nekaj rudečega s stola zmaknili in skrili v omaro. Dejala sva: „Bilo je izvestno od Jezuška!“ Mati naju oprosté plašev in se z njimi vsedeva k mizi. Očeta ni, šli so bolnika zdraviti in se vrnejo še le z večer domu. Dobila sva razen surovega masla na kruhu tudi kosček od božične peke. O kako je dišal ta kosček, celo drugače kakor drugekrati, raditega, ker je bilo pečeno od Jezuška v nebeški pekarnici!

„Želim“, pravi Marijica, „da mi Jezušček prinese bubno hišico!“ „A jaz povest o Robinsonu in druge o Indijanih“, odgovorim, ker domišljija moja je bila pripravna se pečati s tujimi narodi. „Ako bosta uljudna, se pridno učila in molila, bo Jezušček izvestno želje izpolnil“, so dejali mati. Med tem se pripogne Marijica z veseljem naglasom pod mizo, poseže po tlaku in vzdigne kosček ležečega božičnega zlata, ki se rabi za pozlatenje božičnih orehov. Ta pogled je tudi mene močno dirnil. Za gotovo sva sedaj znala, da je Jezušček že bil v hiši, ker mu je zlato izpadlo iz zlatih perutnic? Dá, Jezušček nosi izvestno modro-svilnato oblačilce in ima zlate perutnice, to gotovo znava, ker je naša stara dekla Anemarijka enkrat videla Jezuška. Marijica položi kosček zlata med strani katekizma, misleča, da ima drag zaklad.

(Dalje prih.)

Smešnica 51. Gost je v družbi zahteval, naj se mu prinese stara pratika. Kdor mu jo prinese, dobi pet bokalov vina takoj na mizo.

Gostje, eden za drugim, so šli, vsaki po pratiko in so jo tudi prinesli. Ali o joj! prinesli so le same „Nove pratike“ z različnimi letnicami.

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Svitli cesar je daroval 300 gld. za posestnike v Višnjevsi pri Celji, ki so to poletje najbolj trpeli vsled toče.

(Velikodušni dar.) Slavni direktorij Mariborske posojilnice daroval je velikodušno 100 gld. tukajšnji dijaški kuhinji. Bog plati!

(Veselica.) Dne 30. decembra si priredé v Mozirji v prostorih g. Jos. Goričarja zvečer veselico za novo leto. Na vzporedu ste dve gledališčni igri in čisti donesek pride „Sav. sokolu“ v korist.

(Vabilo.) Kmečko bralno društvo v Rušah skliče na dan sv. Štefana 26. t. m. v gostilni g. Fr. Novaka v Rušah svoj VII. občni zbor s sledečim vspeodom: 1. Sklep računa za leto 1888. 2. Nočni mir, moški zbor. 3. Vo. litev novega odbora. 4. V sladkih sanjah, moški zbor. 5. Govor o sadjereji. 6. Kje dom je moj, moški zbor. 7. Žezulinka, moški zbor. 8. Tombola. 9. Prosta zabava. Začetek ob 6. uri zvečer, vstopnina prosta. K obilnej vdeležbi vabi nljudno Odbor.

(Jour fix.) V nedeljo se je bilo v slov. čitalnici zbralo lepo število udov, ki so z veliko pazljivostjo sledili govoru stol. vikarja, č. g. A. Borsečnika. Govor je bil šaljiv, razpravljajoč razne pisatelje, ki so kedaj pisali cele knjige o malenkah ali čudnih rečeh, na pr.: „hvala podagre“ itd. V predmet pa je vpletal govornik tudi sam svoje osoljene opazke. Zato je tudi žel obilo odobravanja.

(„Narodna knjižica“). zbirka romanov, povesti in drugega leposlovnega berila, začela se izhajati v Ljubljani. Prvi zvezek prinaša roman „Pobratimi“ iz peresa našega rojaka, g. dr. Vošnjaka. Pisatelj v tem svojem najnovejšem delu opisuje živahno nedavno preteklo dobo narodnega probujenja na slov. Štajarji. Knjiga, lepo vezana, stane 1 fl. 20 kr. ter se dobiva v Ljubljani v „Narodni tiskarni“, drugod pri knjigotržcih.

(Za slov. šolo) sklenila se je potegniti tudi narodna občina Dramlje pri Celji, katerej stoji na čelu kot župan vrl narodnjak Fr. Svetelšek, ter je dotične vloge vže odposlala na deželni šolski svet, oziroma ministerstvo. Upati je, da bode še veliko število drugih slov. občin ravno tako storilo!

(Železnica.) V soboto, dne 22. decembra začne se delo za železnico Celje-Šoštanj in sicer pri predoru tik Skorna. Pri tem začetku vrše se tudi posebne slovesnosti, kakor je to sicer v navadi.